

Súd: Okresný súd Banská Bystrica  
Spisová značka: 59Ek/2097/2022  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122377141  
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2022  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marko Hudák  
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6122377141.2

## Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávneného D. W., A.. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpený zákonným zástupcom - matkou P. B. W.O., A.. XX.XX.XXXX, W. L. XXXX/XX, XXX XX W., proti povinnému P. F. W., A.. XX.XX.XXXX, W. D. XXXX/X, XXX XX W., o vymoženie výživného, vedenom súdnym exekútorom JUDr. Margitou Rojčekovou, Exekútorský úrad Žilina so sídlom A. Kmeťá 11, 010 01 Žilina pod sp. zn. 41EX 542/2022, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

### rozhodol:

Návrh povinného na zastavenie exekúcie z a m i e t a.

### odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručenom súdu dňa 25.07.2022 domáhal od povinného vymoženia zameškaného výživného vo výške 320,- eur a bežného výživného vo výške 160,- eur mesačne do budúcnosti, na základe exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Žilina, sp. zn. 9P/65/2018 zo dňa 14.01.2019. Návrh na vykonanie exekúcie bol podaný prostredníctvom súdneho exekútora JUDr. Stanislavy Hulmanovej Janušovej, Exekútorský úrad Žilina so sídlom Vojtecha Tvrdého 783/4, 010 01 Žilina. Vzhľadom na skutočnosť, že exekučný titul bol súdu doručený v rozpore s ust. § 48 ods. 8 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ako „Exekučný poriadok“), v zmysle ktorého je v prípade podania návrhu na vykonanie exekúcie prostredníctvom súdneho exekútora povinnosťou súdneho exekútora previesť exekučný titul vydaný v listinnej podobe (príp. iné písomnosti priložené k návrhu na vykonanie exekúcie) do elektronickej podoby a takto vzniknutý elektronický dokument autorizovať podľa osobitného predpisu s tým, že k novovytvorenému elektronickému dokumentu sa zároveň pripojí v zmysle ust. § 23 ods. 1 prvá veta zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) kvalifikovaná elektronická pečiatka, exekučný súd vyzval oprávneného na podanie opravného návrhu na vykonanie exekúcie a na doručenie exekučného titulu v súlade s vyššie uvedeným. Dňa 01.08.2022 bol súdu doručený opravný návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom v zákonom stanovenej forme, avšak predmetným návrhom došlo k úprave vymáhaného nároku titulom zameškaného výživného na sumu vo výške 160,- eur ako zameškané výživné za mesiac 07/2022, keďže povinný dňa 28.07.2022 uhradil na účet matky maloletého oprávneného sumu 160,- eur. Okresný súd Banská Bystrica dňa 02.08.2022 vydal poverenie na vykonanie exekúcie pod sp. zn. 59Ek/2097/2022, ktorým poveril súdneho exekútora JUDr. Margitu Rojčekovú vykonaním exekúcie v neprospech povinného na vymoženie zameškaného výživného ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie v sume 160,- eur a bežného výživného v sume 160,- eur do budúcnosti.

2. Dňa 07.11.2022 súdny exekútor postúpil súdu návrh povinného na zastavenie exekúcie z dôvodu, že povinný uhradil celé zameškané výživné a bežné výživné začal platiť riadne a včas a zároveň zaplatil trovy oprávneného, ako aj trovy exekúcie. Na základe uvedeného preto povinný navrhuje exekúciu v časti zameškaného a bežného výživného zastaviť.

3. Oprávnený v zastúpení zákonnej zástupkyne vo vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie uviedol, že s návrhom povinného nesúhlasí, keďže zameškané výživné za mesiac júl 2021 (pozn. súdu oprávnený mal zrejme na mysli júl 2022) nie je uhradené. V rozsudku (sp. zn. 9P/65/2018) sa píše, že výživné má byť vyplatené vždy do 20. dňa v mesiaci vopred. V roku 2022 bolo zo strany povinného uhradené výživné za január 23.12.2021, za február 31.01.2022, za marec 03.03.2022, za apríl 04.04.2022, za máj 29.04.2022, za jún 08.06.2022, za mesiac august 27.07.2022, za mesiac september 23.08.2022, za mesiac október 19.09.2022, za mesiac november 19.10.2022 a teda za júl výživné nebolo uhradené. Spolu má teda 10 dokladov, pritom už má mať 11 dokladov, keďže ide o mesiac november. Vzhľadom na uvedené preto so zastavením exekúcie nesúhlasí.

4. Súdny exekútor v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie oznámil, že povinný ku dňu predloženia návrhu povinného na zastavenie exekúcie exekučnému súdu neuhradil žiadnu čiastku na trovy exekúcie, povinný nepravdivo uvádza, že trovy exekúcie sú uhradené. K uvedenému doplnil, že nariadil vykonávanie exekučných zrážok zo mzdy a iných príjmov zamestnávateľovi HKS Forge, s.r.o. a predpokladá, že zrážky zo mzdy zamestnávateľ vykonáva a ponecháva v depozite do vydania Exekučného príkazu na vykonanie exekúcie zrážkami zo mzdy a iných príjmov, takže o výške exekučných zrážok nemá vedomosť.

5. Podľa § 61k ods. 1 písm. a) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku.

6. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

7. Podľa § 61l ods. 3 prvá veta Exekučného poriadku ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

8. Podľa § 61l ods. 4 Exekučného poriadku rozhodnutie, ktorým sa rozhodlo o návrhu na zastavenie exekúcie, sa doručí oprávnenému, povinnému a exekútorovi.

9. Podľa § 61h ods. 1 písm. e) Exekučného poriadku, exekútor vydá upovedomenie o odklade exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania, platiteľovi mzdy povinného, banke, dlžníkovi povinného alebo iným osobám dotknutým exekúciou, ak povinný pri exekúcii na vymoženie pohľadávky na výživnom zaplatil zameškané výživné vrátane trov oprávneného a exekútora, podal žiadosť o odklad exekúcie a vyhlásil, že bežné výživné bude ďalej prostredníctvom exekútora plniť dobrovoľne.

10. Podľa § 61n ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ak pri exekúcii na vymoženie pohľadávky na výživnom, ktorá bola odložená podľa § 61h ods. 1 písm. e), povinný prostredníctvom exekútora splnil riadne a včas bežné výživné počas troch po sebe nasledujúcich mesiacov.

11. Podľa § 76 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“) výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

12. Exekučné konanie je ovládané dispozičnou zásadou a začína sa výlučne na návrh, na ktorý je procesne legitimovaný oprávnený v prípade, ak povinný dobrovoľne nesplnil povinnosť vyplývajúcu mu z exekučného titulu. Aj keď exekučné konanie je konaním, ktoré sa začína len na základe návrhu a teda ide o konanie návrhové, v štádiu rozhodovania súdu o udelení poverenia na vykonanie exekúcie alebo vydania rozhodnutia o zamietnutí návrhu na vykonanie exekúcie sa prejavuje zásada oficiality. Súd v tejto fáze konania zameriava svoju činnosť na skúmanie, či návrh na vykonanie exekúcie má všetky zákonom požadované náležitosti, či je k návrhu pripojený exekučný titul opatrený doložkou vykonateľnosti, či je materiálne vykonateľný, či sú oprávnený a povinný osobami uvedenými v exekučnom titule a ďalej skúma, či sú splnené všeobecné podmienky konania.

13. Exekučný poriadok umožňuje povinnému v rámci prebiehajúcej exekúcie uplatniť procesnú obranu podaním návrhu na zastavenie exekúcie, ktorého účelom je zastavenie exekúcie z dôvodov, ktoré Exekučný poriadok ustanovuje taxatívnym spôsobom. Prostredníctvom tohto procesného inštitútu má povinný možnosť namietat' všetky skutočnosti dôvodiacie zastavenie exekúcie, pritom ide najmä o tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré sú povinnému známe ku dňu podania návrhu na zastavenie exekúcie. Dôkazné bremeno, spočívajúce vo všeobecnej povinnosti každého účastníka konania preukázať bez akýchkoľvek pochybností pravdivosť svojich tvrdení, teda v predmetnom konaní existenciu takej skutočnosti, ktorej možno podľa ustanovení hmotného práva prisúdiť právne účinky spôsobujúce zánik oprávneným vymáhaného nároku, resp. iného dôvodu zastavenia exekúcie, zaťažuje v exekučnom konaní účastníka konania v procesnom postavení povinného.

14. Je nesporné, že exekučné konanie sa v prejednávanej veci začalo dňa 25.07.2022, kedy maloletý oprávnený zastúpený zákonnou zástupkyňou matkou podal návrh na vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu rozsudku Okresného súdu Žilina, sp. zn. 9P/65/2018 zo dňa 14.01.2019, ktorým bol povinný zaviazaný k povinnosti prispievať na výživu oprávneného výživným vo výške 160,- eur, ktoré je povinný platiť k rukám matky oprávneného, vždy do 20-teho dňa v mesiaci, počínajúc dňom 01.04.2018.

15. Oprávnený podal návrh na vymoženie zameškaného výživného ku dňu podania návrhu vo výške 160,- eur a bežného výživného vo výške 160,- eur do budúca. V súvislosti s vyčíslením zameškaného výživného oprávnený v opravnom návrhu na vykonanie exekúcie uviedol, že povinný zaplatil dňa 28.07.2022 sumu vo výške 160,- eur a teda zameškané výživné predstavuje sumu 160,- eur za mesiac 07/2022.

16. Súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie na vymoženie sumy 160,- eur titulom zameškaného výživného, bežného výživného vo výške 160,- eur mesačne a sumy 21,48 eur titulom trov exekúcie oprávneného dňa 02.08.2022, ktoré bolo dňa 02.08.2022 doručené súdnemu exekútorovi, kedy sa v zmysle ust. § 57 ods. 1 Exekučného poriadku začala exekúcia.

17. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na ust. § 76 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“) podľa ktorého výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu, čo vyplýva i zo samotného účelu výživného, ktorým je hradenie priebežne sa vyskytujúcich potrieb oprávneného. Splatnosť výživného mesiac vopred je zákonom ustanovená kogentne, čím je zabezpečené, že v čase vzniku výdavkov má oprávnený k dispozícii prostriedky na ich úhradu, čo poskytuje oprávnenému určitú formu ochrany do budúca. Pokiaľ ide o rozhodovanie o zameškanom výživnom, je súd povinný pri jeho vyčíslení vziať do úvahy tie plnenia, o ktorých má za preukázané, že ich povinný rodič poskytol oprávnenému v posudzovanom období. Inými slovami povedané pokiaľ sa v exekučnom konaní vymáha zameškané výživné za určité obdobie, je potrebné prihliadnuť k platbám za celé rozhodné obdobie.

18. Preskúmaním návrhu povinného na zastavenie exekúcie, vyjadrenia oprávneného k návrhu povinného, ako aj listinných dôkazov predložených účastníkmi konania súd dospel k záveru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie je nedôvodný. Pokiaľ povinný v návrhu na zastavenie exekúcie, ktorým sa vyvoláva spor medzi oprávneným a povinným o vyriešenie otázky dôvodnosti a prípustnosti prebiehajúcej exekúcie namieta, že zameškané a bežné výživné bolo uhradené v plnej výške, pričom na preukázanie svojich tvrdení k návrhu ako listinný dôkaz priložil poštové poukazy preukazujúce úhradu v sume 160,- eur dňa 27.01.2022, poštový poukaz preukazujúci úhradu v sume 160,- eur dňa 03.03.2022, poštový poukaz preukazujúci úhradu v sume 160,- eur dňa 04.04.2022, poštový poukaz preukazujúci úhradu v sume 160,- eur dňa 29.04.2022, poštový poukaz preukazujúci úhradu v sume 160,- eur dňa 08.06.2022, poštový poukaz preukazujúci úhradu v sume 160,- eur dňa 27.07.2022, poštový poukaz preukazujúci úhradu v sume 160,- eur dňa 23.08.2022, poštový poukaz preukazujúci úhradu v sume 160,- eur dňa 19.09.2022 a poštový poukaz preukazujúci úhradu v sume 160,- eur dňa 19.10.2022 exekučný súd uvádza nasledovné. Exekučným titulom bola povinnému uložená povinnosť platiť výživné na oprávneného v sume 160,- eur do 20-teho dňa v mesiaci počnúc dňom 01.04.2018. Povinný v mesiaci 02/2022 nepoukázal v prospech oprávneného žiadnu úhradu titulom výživného, pričom v mesiaci 04/2022 zaplatil oprávnenému 2 x po 160,- eur. Z uvedeného možno vyvodit', že v poradí druhou platbou v mesiaci apríl zo dňa 29.04.2022 (prvú platbu v sume 160,- eur povinný uskutočnil dňa 04.04.2022)

došlo k úhrade už toho času zameškaného výživného, ktoré bol povinný povinný uhradiť v mesiaci 02/2022. Povinný bol následne povinný uhradiť výživné pre maloletého oprávneného do 20-teho dňa v mesiaci 05/2022, avšak povinný uhradil výživné v sume 160,- eur až v mesiaci 06/2022 a následne v mesiacoch 07/2022, 08/2022, 09/2022 a 10/2022 po 160,- eur. S poukazom na uvedené nemôže byť preto sporné, že povinný v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie bol v omeškaní s úhradou výživného za jeden mesiac a preto nemožno prijať iný právny záver než ten, že návrh oprávneného bol podaný dôvodne. Poštové poukazy predložené v konaní teda nepotvrdzujú tvrdenie povinného uvádzané v návrhu na zastavenie exekúcie a síce, že uhradil celé zameškané výživné. Pokiaľ povinný v návrhu ďalej uviedol, že zaplatil trovy oprávneného, ako aj trovy exekúcie, exekučný súd v tejto súvislosti zdôrazňuje predovšetkým tú skutočnosť, že dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvádzaných v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý návrh na zastavenie exekúcie podal. Inak povedané dôkazné bremeno ako inštitút procesného práva postihuje toho z účastníkov, v ktorého záujme je, aby určitá skutočnosť tvrdená účastníkom konania bola v konaní preukázaná v takom rozsahu, aby ju súd uznal za pravdivú. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno, teda povinnosť označiť dôkazy na preukázanie týchto tvrdení, je vecou povinného a to vo vzťahu k tým skutočnostiam, ktoré tvrdí a z ktorých by v konaní bolo možné vyvodiť pre neho priaznivé právne dôsledky. Preto podstatnou náležitosťou návrhu na zastavenie exekúcie je jednak povinnosť tvrdenia a zároveň dôkazná povinnosť, pričom ich nedodržanie sa prejavuje v procesnej ujme povinného, ktorou je nepriaznivé rozhodnutie vo veci samej. Keďže povinný súdu nepredložil žiaden dôkaz, ktorý by relevantným spôsobom preukázal skutočnosť, že došlo k úhrade trov oprávneného, ako aj trov exekúcie, exekučný súd na predmetnú námietku povinného neprihliadal. V tejto súvislosti súd zároveň poukazuje na vyjadrenie súdneho exekútora, ktoré vyvracia tvrdenie povinného, nakoľko súdny exekútor v rámci vyjadrenia k návrhu povinného na zastavenie exekúcie uviedol, že povinný ku dňu podania vyjadrenia žiadnu čiastku na trovy exekúcie neuhradil.

19. Súd pre úplnosť dodáva, že pokiaľ povinný plnil výživné dňa 23.08.2022 vo výške 160,- eur, dňa 19.09.2022 vo výške 160,- eur a dňa 19.10.2022 vo výške 160,- eur, dôvod na zastavenie exekúcie z dôvodu splnenia judikovanej pohľadávky je daný iba vtedy, ak k plneniu došlo v čase od vzniku exekučného titulu do začatia exekúcie v zmysle § 57 ods. 1 Exekučného poriadku a teda ku dňu, keď bolo poverenie na vykonanie exekúcie doručené súdnemu exekútorovi, t.j. v prejednávanej veci ku dňu 02.08.2022. Plnenie po začatí exekúcie spôsobuje v rozsahu plnenia ukončenie exekúcie ipso facto, pričom exekučný súd z tohto dôvodu uznesenie o zastavení exekúcie, resp. o čiastočnom zastavení exekúcie nevydáva. Inými slovami povedané plnenie poskytnuté povinným oprávnenému realizované po začatí exekúcie treba považovať za plnenie poskytnuté v rámci exekučného konania a z tohto dôvodu nie je možné návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyhovieť a exekúciu zastaviť.

20. Exekučný súd nad rámec ďalej uvádza, že inštitút zastavenia exekúcie za súčasne platnej a účinnej právnej úpravy je zakotvený v ust. §§ 61k a 61n Exekučného poriadku, keď o zastavení exekúcie z dôvodov uvedených v § 61k ods. 1 Exekučného poriadku rozhoduje súd a z dôvodov ustanovených v § 61n ods. 1 Exekučného poriadku rozhoduje súdny exekútor poverený vykonaním exekúcie. Súd o zastavení exekúcie rozhodne, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo ak bol exekučný titul zrušený alebo je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, alebo ak sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. V tejto súvislosti súd poznamenáva, že pokiaľ je exekúcia vykonávaná aj na bežné výživné, exekučný súd musí skonštatovať, že podľa súčasnej právnej úpravy platnej a účinnej od 01.04.2017 možno zastaviť exekúciu, predmetom ktorej je vymáhanie výživného a ktorá bola začatá čo i len sčasti dôvodne, len ak sú splnené predpoklady vyššie citovaného ust. § 61n ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku. O naplnení týchto predpokladov však nerozhoduje exekučný súd, ale súdny exekútor. Vzhľadom na to, že orgány verejnej moci musia konať podľa článku 2 ods. 2 Ústavy SR len v medziach a v rozsahu stanovenom zákonom, exekučný súd nemôže zasiahnuť do pôsobnosti zverenej zákonom súdnemu exekútorovi a preto v danej procesnej situácii, aj keď by bolo zameškané výživné povinným uhradené v celom rozsahu, nemá oprávnenie o návrhu povinného na zastavenie exekúcie i pre bežné výživné rozhodnúť. Súd však povinnému poskytuje poučenie v bodoch 9 a 10 odôvodnenia tohto uznesenia uvedením znenia príslušného ustanovenia § 61h ods. 1 písm. e) a § 61n ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku, ktoré stanovujú podmienky, ktoré musí splniť povinný a za ktorých je súdny exekútor povinný exekúciu pri vymáhaní bežného výživného zastaviť.

21. Vychádzajúc z vyššie uvedeného a zo skutočností, že povinný v návrhu na zastavenie exekúcie neuviedol žiadne ďalšie skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, o

zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia, a návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

**Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.